

# Een Oaltje 'Meroakel' uit de oude rijmdoos

NIEUW BEERTA - Omdat er jongere lezers blijken te zijn, die de „Meroakels” van Hein Leemhuis van veertig jaren geleden niet kennen, hier op hun verzoek een voorbeeld uit de oude doos (het tweede boekje). En wel van de manier, waarop de schrijver hetgeen „woar gebeurd” was in het dorp van vroeger (waar de dokter alles deed) in rijm wist te verwoorden. Een volgende keer weer een verhaal.

*ILS SONT DEUX (t Binnen twije)*

*Oaltje stuurde ais n bosschop*

*of vot dokter komen wol.*

*Zai zat mit n rötte koeze,*

*dij aan t worrelenne swol.*

*'s Nachts kon t ol der nait van sloapen.*

*t Kilde ja in ainen deur.*

*Ales ging ze d'r an perbaaiern.*

*t Was vergees, niks help der veur.*

*Dokter kwam dij zulfde oavend,*

*nam zien assistent ook mit.*

*Dij vroug: „Oaltje, wies mie even*

*woar dij zaike koeze zit”.*

*„Hierzo” zee t ol dou stennend*

*„dizze dut mie aibels zeer.*

*Heb der ale doagen last van.*

*Trek hom der mor oet, meneer”.*

*Dokter preukelde aan koeze,*

*assistent kwam noast hom stoan.*

*Dij zee: „Dou dien mond mor open,*

*duurt mor even, t is zo doan”.*

*Assistent dij drokte taange*

*om de zaike koeze tou.*

*„Ho, dut zeer, man” gilpte Oaltje,*

*„au, verdorie, au, au, AU!”*

*„Hier”, zee assistent, dou t kloar was*

*en huil taange in zien haand,*

*„nou gaat piene wel weer over,*

*komst mitain weer bie t verstaand”.*

*„Geef mie taang ais”, zee dou dokter,*

*„k wil dij koeze ook ais zain.*

*t Liekt mie n abnormoale dikke,*

*nait gewoon meer, noar ik main”.*

*Assistent gaf hom de taange,*

*zee mitain, dou wel wat sneu:*

*„Er is niks meer aan te moaken.*

*t Is begrotelk: ils sont deux!”*

*Hais van schrik nog vruig dou Oaltje,*

*dou ze heurde t woordje deux:*

*„Kieken ie ook al bie koezen*

*of t n bok is of n eu?”*